

INTERVIEW

Evangelist David Heek uit Hooglanderveen

SJAAK VAN DE GROEP

Freelancer in koninkrijk Gods

David Heek is evangelist, schrijver en scheidsrechter in het amateurvoetbal. Hij stopt over twee weken als kerkelijk werker in Barneveld om 'voor zichzelf te gaan werken in het Koninkrijk van God.' Zijn droom: een nieuwe gemeente stichten in Vathorst.

Heek groeide op in een Spakenburgs gezin van zeven jongens. Zondag wordt ie 33. Jezus was 33 toen Hij stierf. Het vraaggesprek dat lijkt op een minicollege over het christelijk geloof, gaat al snel over die man uit Nazareth. „Die dertiger, Jezus, is het begin van de wereld én het einde,” zegt de bevolgen freelance predikant. „Door Hem is alles gemaakt. Moet je voorstellen dat een kerel zo jong als ik nu ben, de Heer van de wereld is. Jezus is de meest toffe, inspirerende, creatieve, out of the boxgast, die ooit op aarde heeft rondgelopen.”

Ben je een rooie of een blauwe?

„Een rooie. Ik voetbalde vroeger in het derde van IJsselmeervogels en ben een keer topscorer geweest. Maar ik was geen natuurtalent. Ik volgde de scheidsrechterscursus en fluit sinds vijf jaar de derde en vierde klasse.”

Evangelist en scheidsrechter. Is dat te combineren?

„Het evangelie is toe te passen op het voetbalveld. Een keeper schold me eens uit voor mongool. Niemand hoorde het. Een kaart trekken had gekund. Ik zei, ben niet doof en zeker geen mongool. Anderhalve minuut later kwam hij naar me toe. 'Sorry.' Twee andere teams gaven de bal aan elkaar terug op onsportieve manier. Bij de derde keer liep ik naar de speler toe. Geef de bal toch normaal terug, zei ik. Waarom doe je niet iets goeds na iets slechts? Weet je hoe dat heet, vroeg ik hem. Genade. Niet kwaad met kwaad vergelden, maar kwaad met goed. Een stukje van Gods koninkrijk op het voetbalveld. Het motto van de KNVB is: 'voetbal is ons leven.' Mijn motto: Jezus is mijn leven. Ik heb de wedstrijd bijna een keer stilgelegd om met zijn allen naar de regenboog te kijken. Kijk jongens, het is maar spel hé.”

Hoe ga je om met geweld en gevloek op het veld?

„Vloeken verbied ik niet. Ik wil niet moralistisch zijn. Kun je een ander woord bedenken, roep ik dan. Ontdek ik dat de voetballer christen is, ben ik geneigd hem eerder een gele kaart te geven. De christen weet wat hij zegt. Geweld maak ik niet mee. Een voetballer zei een keer 'rot toch op nikker', tegen me. Ik gaf hem rood. 'Ik zei alleen ga toch knikkeren', was zijn verweer. Toen trok ik de rode kaart in.”

▲ 'Ik droom ervan om een nieuwe gemeenschap te beginnen in Vathorst'. FOTO FRANS KANTERS

Waarom stop je met je kerkelijke werk in Barneveld?

„Ik voel me niet thuis in de kerk als leider. Ik vind het te binnenkerkelijk. Je bent alleen met kerkgangers bezig. Problemen in de kerk worden jouw problemen. Mijn hart gaat meer uit naar de wereld. Ik wil in Vathorst contact leggen met

bewoners. Ik droom ervan om hier een nieuwe gemeenschap te beginnen.”

Zijn er al niet genoeg kerkelijke stromingen die investeren in kerkgebouwen?

„Ik wil geen nieuwe kerk bouwen, denk meer aan een huisgemeente. En bij twintig mensen, splitsen. De gebouwen staan er al. Investeren in gebakken stenen kan een middel zijn, maar vaak is het een doel op zich. Als christenen dezelfde liefde tentoonspreiden voor mensen als voor kerkgebouwen, dan kunnen we een opwekking verwachten.”

Wat ga je precies doen?

„Ik word freelancer in het koninkrijk van God via de Stichting Agapè. Iedereen die voor die stich-

ting werkt, leeft van giften. Ik dus ook. En met internetevangelisatie, bloggen, het evangelie verkondigen. Mijn eerste blog was een bijbelsite die liep als een tierelier. Het motto van mijn nieuwe site: op zoek naar zielsgeluk. Als je echt kunt huilen om het verdriet in deze klotenwereld, dan merk je hoe gelukkig je wordt. Wat doen we? We stoppen het lijden weg. Waarom trekken veel christenen naar Vinex-wijken? Daar heb je weinig criminaliteit, minder allochtonen.”

Vier jaar geleden verloor je tijdelijk je preekbevoegdheid na kritiek te hebben geuit op de vrijgemaakte kerk.

„Ik had onder meer gezegd dat ik vond dat dominees teveel verdien-

PASPOORT

Geboren: Spakenburg, 3 augustus 1981.
Opleiding: Gereformeerde Scholengemeenschap Guido de Brès, theologie aan Theologische Universiteit Kampen.
Loopbaan: Docent Grieks en Latijn aan Guido de Brès, kerkelijk werker Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt Barneveld-Voorthuizen.
Privé: Getrouwd met Margreet, twee zonen: Joram (6) en Aron (1), één dochter: Naomi (4)

den. Ik voel me verwant met de theoloog Karl Barth. Hij stelde: 'Ik heb altijd gemeend dat ik de kerk het beste kon dienen door me nogal kritisch tot haar te verhouden. Ik moet iets hebben om me tegen af te zetten. Eerst doen en dan denken. Wat dat betreft lijkt ik wel op de discipel Petrus. Hij was soms naïef en impulsief: Grote bek, klein hartje. Predikant Tim Keller zegt: je moet mensen in een crisis brengen. Ik heb moeten leren dat je kritiek kunt hebben, maar het bekritiseerde ook kunt liefhebben.”

Hoe bedoel je?

„Ik ging ter kerke in de vrijgemaakte Noorderkerk. Ik deed belijdenis, bad, las in de Bijbel, maar hoorde in de kerk weer dat het niet goed genoeg was. Jezus was alleen maar een doekje voor het bloeden, een zondenvergever. Een vage, afstandelijke, verre God. Ik werd nooit geraakt. Op mijn 25ste kwam ik pas echt tot geloof.”

Heeft de christelijke kerk nog toekomst?

„Ja. De vraag is: willen de mensen in die gebouwen met Jezus leven? Al zijn het er maar tien. Het gaat in de kerk vaak over dingen die in de Bijbel niet belangrijk zijn. Liturgie, kinderdoop, volwassenendoop, één of twee keer naar de kerk, seks voor het huwelijk. Voetbal kijken op zondag. Onbelangrijke dingen. Ik wil best over die zaken praten, maar niet moralistisch. Zo kijkt God ook niet. Hij kijkt naar het hart.”

Preek je nog wel eens in Spakenburg?

„Ik heb daar een keer of drie gepreekt. Ik zou het leuk vinden om daar vaker te preken. Ze hebben ook genade nodig. Ik houd van Spakenburg. Machofamilies, grote bekken, goed gekleed, maar een heel klein hartje. Ze willen het gezellig hebben. Lekker eten en niet van dat benauwde. Geen verjaardagen met kleine porties bitterballen en haringen. Nee, volle schalen. In Spakenburg heb je twee verschillende werelden. Je hebt de kerk en het voetbal. Zo leefde ik vroeger ook. Ik heb geleerd om die twee werelden bij elkaar te brengen. Als ik de warming up doe, dank ik God voor wat ik mag doen.”

Machofamilies, grote bekken, goed gekleed, maar een heel klein hartje